

Eduskunnan vastaus hallituksen esitykseen laiksi kansaneläkelain 59 ja 59 a §:n muuttamisesta ja eräksi siihen liittyviksi laeiksi

Eduskunnalle on annettu hallituksen esitys n:o 179/1998 vp laiksi kansaneläkelain 59 ja 59 a §:n muuttamisesta ja eräksi siihen liittyviksi laeiksi. Eduskunta, jolle sosiaali- ja

terveysvaliokunta on antanut asiasta mietintönsä n:o 24/1998 vp, on hyväksynyt seuraavat lait:

Laki

kansaneläkelain 59 ja 59 a §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 8 päivänä kesäkuuta 1956 annetun kansaneläkelain (347/1956) 59 § sekä 59 a §:n 2 ja 3 momentti, sellaisina kuin ne ovat, 59 § laeissa 307/1982 ja 1595/1991 sekä 59 a §:n 2 ja 3 momentti viimeksi mainitussa laissa, seuraavasti:

59 §

Eläkelaitoksen rahastot ovat kansaneläke-rahasto, sairausvakuutusrahasto ja eläkevastuurahasto. Sairausvakuutusrahastosta säädetään sairausvakuutuslaissa.

Kansaneläkevakuutuksen menot suoritetaan kansaneläkerahastosta. Kansaneläkerahaston vieraalla pääomalla vähennetyn rahoitusomaisuuden on oltava kalenterivuoden päättyessä vähintään neljä prosenttia kansaneläkevakuutuksen vuotuisista maksetuista kokonaismenoista (*rahoitusomaisuuden vähimmäismäärä*). Jos kansaneläkerahaston tuotot, joihin luetaan myös 62 §:n mukaiset suoritukset, eivät riitä rahoitusomaisuuden vähimmäismäärän saavuttamiseen, puuttuva osa suoritetaan valtion varoista (*takuusuoritus*). Valtion on suoritettava kuukausittain takuusuorituksen ennakkoa siten kuin aseuksella tarkemmin säädetään.

Sen lisäksi, mitä 2 momentissa säädetään valtion osuudesta kansaneläkevakuutuksen menoihin, valtion tulee suorittaa kansaneläkelaitokselle sellainen määrä varoja, että kansaneläkerahaston maksuvalmius on kunkin ajankohtana riittävästi turvattu (*maksuvalmiussuoritus*).

Kansaneläkelaitokselle sairausvakuutuslain nojalla ja työnantajan sairausvakuutusmaksuina kertyvien varojen hoitamisesta säädetään sairausvakuutuslaissa.

Eläkelaitoksen varat kirjataan tilinpäätöksessä enintään käypiin arvoihin.

59 a §

Eläkevastuun laskemisessa noudatetaan soveltuvin osin eläkesäätiölain (1774/1995) 6 luvussa säädettyjä perusteita.

Eläkevastuun kattamiseksi ja eläkkeiden maksamiseksi on kansaneläkerahastosta ja sairausvakuutusrahastosta suoritettava kannatusmaksua. Eläkevastuun katteeksi suoritetaan vuosittain kannatusmaksua siten, että eläkevastuusta on katettu vähintään 19 prosenttia. Eläkevastuusta voidaan kattaa enintään 41 prosenttia. Kannatusmaksulla ei tätä tasoa saa ylittää muuten kuin tilapäisesti.

Tämä laki tulee voimaan 31 päivänä joulukuuta 1998.

Kansaneläkerahaston rahoitusomaisuuden vähimmäismäärän saavuttamiseksi siirretään vuosina 1998—2001 tarvittaessa sairausvakuutusrahastosta sairausvakuutuslain 59 §:n 1 momentissa säädetyn rahoitusomaisuuden vähimmäismäärän ylittävästä rahoitusomaisuudesta varoja kansaneläkerahastoon.

Tämän lain 59 a §:n 3 momentissa säädetty eläkevastuurahaston 41 prosentin taso tulee saavuttaa vuoden 2010 loppuun mennessä. Eläkevastuurahastoon voidaan suorittaa enemmänkin kannatusmaksua kuin kattamistason tasasuhteinen saavuttaminen edellyttää, jos se tapahtuu eläkelaitoksen sijoitus- ja käyttöomaisuuden siirroilla ja niihin tehtävillä arvonkorotuksilla.

Laki

sairausvakuutuslain 59 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan 4 päivänä heinäkuuta 1963 annetun sairausvakuutuslain (364/1963) 59 §, sellaisena kuin se on laeissa 646/1966, 591/1967, 471/1981, 1255/1989, 1596/1991 ja 1714/1991, seuraavasti:

59 §

Sairausvakuutuksen menot suoritetaan sairausvakuutusrahastosta. Sairausvakuutusrahaston vieraalla pääomalla ja varauksilla vähennetyt rahoitusomaisuuden on oltava kalenterivuoden päättyessä vähintään kahdeksan prosenttia sairausvakuutuksen vuotuisista maksetuista kokonaismenoista (*rahoitusomaisuuden vähimmäismäärä*). Jos sairausvakuutusrahaston tuotot eivät riitä rahoitusomaisuuden vähimmäismäärän saavuttamiseen, puuttuva osa suoritetaan valtion varoista (*takuusuoritus*). Valtion on suoritettava kuukausittain takuusuorituksen ennakkoa siten kuin asetuksella tarkemmin säädetään.

Äitiys-, isyys- ja vanhempainrahoista sekä erityishoitorahoista aiheutuvat vähimmäispäivärahakustannukset rahoitetaan valtion varoista. Valtion on suoritettava kuukausittain valtion osuuden ennakkoa siten kuin asetuksella tarkemmin säädetään.

Sen lisäksi, mitä 1 ja 2 momentissa säädetään valtion osuudesta sairausvakuutuk-

sen menoihin, valtion tulee suorittaa kansaneläkelaitokselle sellainen määrä varoja, että sairausvakuutusrahaston maksuvalmius on kunakin ajankohtana riittävästi turvattu (*maksuvalmiussuoritus*).

Sairausvakuutuksen menoiksi luetaan tämän lain mukaisten menojen lisäksi 60 prosenttia kansaneläkelaitoksen hallintokustannuksista.

Tämä laki tulee voimaan 31 päivänä joulukuuta 1998. Sen 59 §:n 2 momentti tulee kuitenkin voimaan vasta 1 päivänä tammiukuuta 1999.

Sairausvakuutusrahaston rahoitusomaisuuden vähimmäismäärän saavuttamiseksi siirretään vuosina 1998—2001 tarvittaessa kansaneläkerahastosta kansaneläkelain 59 §:n 2 momentissa säädetyn rahoitusomaisuuden vähimmäismäärän ylittävästä rahoitusomaisuudesta varoja sairausvakuutusrahastoon.

Laki

valtion vuonna 1999 kansaneläkelaitokselle suorittaman takuusuorituksen vähentämisestä

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §

Sen estämättä, mitä kansaneläkelain 59 §:n 2 momentissa ja sairausvakuutuslain 59 §:n 1 momentissa säädetään, vuonna 1999 valtio suorittaa mainituissa lainkohdissa tarkoitettua takuusuoritusta kansaneläkerahastoon ja sairausvakuutusrahastoon yhteensä 500 miljoonaa markkaa vähemmän kuin kansaneläkerahaston vieraalla pääomalla vähennetyn rahoitusomaisuuden sekä sairausvakuutusrahaston vieraalla pääomalla ja varauksilla

vähennetyn rahoitusomaisuuden säädetyn vähimmäismäärän saavuttamiseksi tarvitaan.

Kansaneläkelaitos vastaa 1 momentissa tarkoitettua 500 miljoonan markan rahoittamisesta omilla varoillaan vuoden 2001 loppuun mennessä.

2 §

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1999 ja on voimassa 31 päivään joulukuuta 2001.

Laki

vuodelta 1999 suoritettavista sairausvakuutusmaksuista, työnantajan kansaneläkemaksusta ja työnantajan lapsilisämaksusta annetun lain 3 ja 4 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti *muutetaan* vuodelta 1999 suoritettavista sairausvakuutusmaksuista, työnantajan kansaneläkemaksusta ja työnantajan lapsilisämaksusta 10 päivänä heinäkuuta 1998 annetun lain (513/1998) 3 § sekä 4 §:n 1 momentin 2 ja 3 kohta seuraavasti:

3 §

Työnantajan sairausvakuutusmaksu

Sen estämättä, mitä työnantajan sosiaaliturvamaksusta annetussa laissa (366/1963) säädetään työnantajan sairausvakuutusmaksun määrästä ja perusteesta, työntekijälle vuoden 1999 aikana suoritettua ennakonpidätyksen alaisen palkan ja tuloverolain 77 §:ssä tarkoitettua ulkomaantyötulosta

rahana maksetun osan yhteismäärästä peritään työnantajan sairausvakuutusmaksua. Ulkomaantyötulon rahana maksettavaan osaan ei kuitenkaan lueta työnantajan maksamia työstä johtuvien kustannusten korvauksia siltä osin kuin ne ovat tuloverolain tai sen nojalla annettujen säännösten mukaan verovapaita. Maksun suuruus on:

1) yksityiseltä työnantajalta ja sellaiselta valtion liikelaitokselta, johon sovelletaan valtion liikelaitoksista annettua lakia

(627/1987), kunnalta ja kuntayhtymältä sekä kunnalliselta liikelaitokselta, evankelis-luterilaiselta kirkolta, sen seurakunnalta ja seurakuntayhtymältä sekä ortodoksiselta kirkkokunnalta ja sen seurakunnalta 1,60 prosenttia;

2) valtiolta ja sen muulta laitokselta kuin valtion liikelaitoksista annetussa laissa tarkoitetulta liikelaitokselta sekä Ahvenanmaan maakunnalta 2,85 prosenttia.

4 §

Työnantajan kansaneläkemaksu

Sen estämättä, mitä kansaneläkelaiissa (347/1956) säädetään työnantajan kansaneläkemaksun määrästä ja perusteesta, työntekijälle vuoden 1999 aikana suoritettun ennakonpidätyksen alaisen palkan ja tuloverolain 77 §:ssä tarkoitetusta ulkomaantyötulosta rahana maksetun osan yhteismäärästä peritään työnantajan kansaneläkemaksua. Ulkomaantyötulon rahana maksettavaan osaan

ei kuitenkaan lueta työnantajan maksamia työstä johtuvien kustannusten korvauksia siltä osin kuin ne ovat tuloverolain tai sen nojalla annettujen säännösten mukaan verovapaita. Maksun suuruus on:

2) kunnalta ja kuntayhtymältä sekä kunnalliselta liikelaitokselta, evankelis-luterilaiselta kirkolta, sen seurakunnalta ja seurakuntayhtymältä sekä ortodoksiselta kirkkokunnalta ja sen seurakunnalta 3,15 prosenttia;

3) valtiolta ja sen muulta laitokselta kuin valtion liikelaitoksista annetussa laissa tarkoitetulta liikelaitokselta sekä Ahvenanmaan maakunnalta 3,95 prosenttia.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1999.

Ennen lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimenpiteisiin.

Helsingissä 24 päivänä marraskuuta 1998